

Parlament de l'estudiant Marc Vargas

Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2019

Barcelona, 5 de juliol del 2019

Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

Bona tarda a tothom i enhorabona als graduats i graduades de la promoció 2019 de la Universitat Pompeu Fabra.

Per començar, agrair a pares, mares i familiars per la constant dedicació a nosaltres, no només durant la universitat sinó també en les diferents etapes que hem superat, i les que vindran.

Donar les gràcies als professors i professores. La vostra exigència i dedicació ens han ajudat a arribar on som avui, i ens serviran com a model en les decisions que prenguem en el futur. Som conscients que la feina de la docència és molt dura i que requereix molt de temps, la majoria del qual el dediqueu a escriure articles. És per això que ara nosaltres hem decidit escriure el paper de la nostra promoció. Diu així:

La introducció defineix que els enginyers biomèdics són el nexa entre la tecnologia i la biomedicina. Una posició complicada. Dos mons molt diferents, però obligats a entendre's. Es planteja la següent hipòtesi: de 40 estudiants, 5 marxaran a medicina, i 5 abandonaran en sortir de la primera classe amb l'Oscar Cámara.

Així doncs, un grup d'alumnes provinents d'arreu de Catalunya, d'Andorra, de Galícia, de Canàries i de Castella, fins i tot d'Islàndia, va acceptar sotmetre's a l'experiment. Van iniciar la carrera d'enginyeria biomèdica el 16 de setembre del 2015 utilitzant la metodologia del pla docent 2009, l'antic, el complicat, el de veritat. Durant quatre anys han realitzat diferents proves i projectes gens trivials, com els de càlcul, bioelectromagnetisme, modelat d'òrgans i sistemes o algorismes evolutius. Han treballat amb Fourier, amb peixos zebra, amb plaques d'Arduino, amb pipetes, amb Matlab o electroforesi.

L'experiment s'ha dut a terme en dues seus: Poblenou, on se'ns coneix com els de biomedicina, i campus del Mar, on se'ns coneix com els enginyers. Així doncs, d'on som? Tothom pensa que el seu campus és el millor, però què és millor que tenir dos campus? Els biòlegs no poden fer una cervesa a la Gutenberg, i els de Comunicacions no poden anar a la platja. Tenim la possibilitat i el dret d'escollir el que volem i, sobretot, de ser lliures.

Analitzant els resultats dels experiments, bàsicament ha sorgit la generació del “despacito”, una promoció formidable. Una generació que ha assistit a quatre passos d’equador, ha instaurat el ja tradicional sopar anual d’enginyers biomèdics de la UPF involucrant els quatre cursos i, finalment, ha recorregut el món sencer.

Com a conclusió, veient que ningú ha deixat la carrera per marxar a medicina i tothom va superar el primer curs amb èxit, amb un *p-value* suficientment significatiu, podem descartar la hipòtesi plantejada. Així doncs, podem dir amb seguretat que, tot i les dificultats, hem sigut capaços de tirar endavant, recolzant-nos entre nosaltres amb un *feedback* positiu que, com bé sabem, no té fi. No oblidem, però, que l’objectiu de tot això és que en un futur no molt llunyà tots nosaltres, companys i companyes, puguem ajudar a millorar la qualitat de vida de les persones, i no en dubteu pas, que aquest futur l’escrivim nosaltres.

